

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 67. S. Bernardi obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. *stantibus, operatur?* dicebat S. Bernardus: *non propter me sed propter vos hæc*

A. C. 1153. *Deus facit.* Eadem die, cum Urbem Metensem intrasset, Episcopum populumque horitatus, ut Principibus, conditiones pacis offerentibus, faciles se præberent, mulierem in civitate paralyticam sanitate donavit, quæ ad Virum Sanctum in lectulo suo decumbens robustorum virorum manibus delata, illico domum suam pedibus repetiit. Tandem pax omnibus placet, & adversæ partes datis dextris & amplexu mutuo reconciliantur.

§. LXVII.

S. Bernardi obitus.

Ultima hæc fuit S. Bernardi profectio, nam redux viribus penitus destitui cœpit, quem ipse naturæ defectum eo solatio patiebatur, quo peregrini post longam & periculosam navigationem reficiuntur, cum in exoptatum portum invehì conceditur. Conspiciens dolorem & luctum Fratrum suorum, eos tenerrimo affectu consolabatur, & lacrymis copiose fluentibus obsecrabat, ne Regulæ rigorem & amorem perfectionis monasticæ, quem verbo & exemplo

exemplo eos docuisset, unquam abjice-
 rent. Paucis ante mortem diebus Ar-
 noldo Abbati Bonævallis, qui de amici
 valetudine valde sollicitus aliqua ad ejus
 refocillationem miserat, rescripsit in
 hunc modum: *Suscepi caritatem tuam
 in caritate sed non in voluptate. Quæ
 enim voluptas, ubi totum sibi vindicat
 amaritudo? nisi quod nihil penitus com-
 edere utcunque delectabile mihi est. Som-
 nus recessit a me, ne vel beneficio sopiti
 sensus dolor unquam recedat. Defectus
 stomachi fere totum quod patior est.
 Frequenter & in die & in nocte exigit
 confortari modico admodum qualicun-
 que liquore, nam ad solidum omne in-
 exorabiliter indignatur, & hoc pa-
 rum quod admittit non sine gravi mo-
 lestia sumit. Pedes & crura intumu-
 erunt, quemadmodum bydropicis con-
 tingere solet. Et in his omnibus, ne
 quid lateat amicum de statu amici sui,
 secundum interiorem hominem Spiritus
 promptus est in carne infirma. Orate
 Salvatorem, ut tempestivum jam exi-
 tum non differat sed custodiat. Cu-
 rate munire precibus vestris agonem
 meum & horam, qua meritis nudo
 migrandum erit, ut is qui insidiatur,
 invenire non possit, ubi figat dentem
 & vulnus insigat. Istud ipse scripsi,*

Sæcul. XII.
 A.C. 1153.

ep. 310.

Sæcul. XII. *sic me habens, ut per notam tibi ma-*
A.C. 1153. *num cognoscas affectum.*

Ubi constitit Sancti Viri mortem imminere, Episcopi propinqui cum plurimis Abbatibus & monachis Claravallensem convenerunt, tandemque suprema Sancti Viri dies, vigesima Augusti illuxit, qua circa horam nonam matutinam animam suam in manus Creatoris reddidit, anno millesimo centesimo quinquagesimo tertio. Defuncti corpus, vestibus Sacerdotalibus indutum, in Oratorium Beatæ Virginis delatum. Confluxere nobiles, plebejque, quorum gemitibus tota vallis resonabat. Amarissime omnium vero ad fores Monasterii mulieres flebant; his enim Ecclesiam intrare non licebat, pro veteri disciplina, quæ hodieque Cistercii & Claravalle observatur. Biduo, quo omnium oculis expositum fuit corpus, populus turmatim irruebat. Alii osculabantur frigentes pedes, alii corpori admovebant panes, cingula, nummos, resve alias, quas tanquam benedictas servarent, & ex iis premente necessitate levamen quærent. Secunda die tantus tumultus fuit, ut nec monachorum nec Episcoporum reverentia irrumpentes arceret. Quare die

die tertia, ante consuetum tempus Sæcul. XII.
 Sancto Sacrificio celebrato, Sancti Viri A. C. 1153.
 corpus sepulchro lapideo infertur, po-
 sita super pectus ejus arcula, Reli-
 quias S. Thadæi Apostoli continente,
 quas, eodem anno sibi Hierosolyma
 allatas, corpori suo imponi jusserat.
 Ita S. Bernardus ante Altare S. Virgi-
 nis, quam semper magna devotione
 coluerat, terræ mandatur.

Ceterum ad Coelum abiit S. Ab-
 bas anno ætatis suæ sexagesimo ter-
 tio, ex quo Professionem Cistercii
 emiserat, quadragesimo, ex quo Ab-
 batiam Clarævallensem regendam su-
 sceperat, trigesimo octavo. Ordinis
 sui Monasteria vel fundaverat, vel ei-
 dem aggregaverat sexaginta duodecim,
 scilicet in Francia triginta quinque, in
 Hispania undecim, in Belgio sex, in
 Anglia quinque, totidem in Hibernia,
 itemque in Sabaudia, in Italia quatuor,
 in Germania duo, in Suecia duo, in
 Hungaria unum, & denique in Dania
 unum. Si vero etiam Coloniae, quæ
 ex monasteriis Clarævallensi Congre-
 gationi subjectis exiverunt, adnume-
 rentur, usque ad centum sexaginta &
 plures invenire est. Ecclesia in die
 obitus sui memoriam S. Bernardi colit;

P. 4

isque

Sup. Lib.
LXVI.

n. 21.

Martyr.
Rom.

20. Aug.

Sæcul. XII. isque ob Doctrinam, zelum & pietatem, quæ ex ejus Scriptis effulget, tanquam SS. Patrum tempore ultimus in Ecclesia habetur (*).

(*) Natalis Alexander, Sententiam S. Bernardi de Sanctorum Beatitudine discutiens pollequam illa verba ex Sermone III. præter alia ex aliis commemoravit: *Docet (S. Bernardus) tres esse Sanctorum Status animarum. Primum, videlicet in corpore corruptibili, secundum, sine corpore, tertium, in corpore jam glorificato, Primum in Tabernaculis, Secundum in Atriis, Tertium, in domo Dei. &c.* Subjungit: *Verum de Beatitudine consummata loqui S. Bernardum, ex adjunctis perspicuum est; & negare tantum, animas Sanctorum tam perfecte nunc videre Deum, quam visuræ sint receptis corporibus. Quia naturalis impetus, quo erga corpus feruntur, ut ei rursus uniantur, ipsas remoratur, quo minus Angelorum instar tota intentione in Deum ferantur &c.*

